peko. 2 Loko ĉiela, kie justuloj ĝuas post morto eternan feliĉon. 3 (f) Plej agrabla loko. Kp edeno.

*Paradokso. Opinio kontraŭa al la komuna opinio k tial ŝajnanta ofte malsaĝa.

Parafo. 1 Distingiga streko aldonita al subskribo. 2 Mallongigita subskribo.

Parafino. Vaksosimila blanka kristaleca substanco, ekstraktata el mineralaj oleoj k uzata por lumigado, medicino kc.

Parafrazo. 1 Klariga plivastigo de teksto. 2 Nesevera traduko, en kiu originala teksto estas plivastigita. ~1 (tr). Klarigi aŭ traduki ~e.

Paragrafo. Alineo de ĉapitro.

Paralela. 1 Konstante egaldistanca (pp linioj aŭ surfacoj): ~aj stratoj; (f) fari ~an (samtempan) propagandon. 2 Prezentanta daŭrigatan komparadon: la ~aj vivrakontoj de Plutarko; uzadi formon novan ~e kun formo malnova z; la gepatroj alkutimigadus siajn infanojn al internacia lingvo ~e kun la gepatra lingvo z; oni devas ~e kun tio ĉi difini komitaton z.

paralelepipedo Δ . Geometria sesedro randita de ses paralelogramoj : orla, neorta \sim 0.

Paralelogramo. Kvarangulo, kies kontraŭaj lateroj estas paralelaj k egalaj.

*Paralizi (tr). 1 Perdigi, tute aŭ ne, la movkapablon aŭ la sentkapablon aŭ ambaŭ: liaj flugiloj ~iĝis Z (f: li perdis la tutan tervoron k kuraĝon). Kp senmovigi, haltīgi, surdigi, muta, blinda, Glaciigi, rigij, senefikigi: semi konstantan malpacon k ~i ĉian vivon k progreson en nia ajero Z; la timo ~is tian penson B; tio ~is mian entuziasmon; nur nenormalaj cirkonslancoj povos ~i tiun naturan senton Z; la rutino ~as lin; senĉesaj konfiskadoj ~as la liberecon de la gazelaro. ~o. Stato de iu aŭ io ~ita.

paralogismo . Erariga, ŝajne ĝusta rezono, farita sen trompa intenco. Kp sofismo.

parametro Δ . Konstanta grando en ekvacio de kurbo aŭ surfaco.

parapeto. 1

Subvesta brustŝirmilo por protekti homon kontraŭ pafoj: bone

organizita polico donas ~ojn al siaj policanoj dum alakoj kontraŭ banditoj. 2 Ĝisbrusta mureto aŭ balustrado ĉe rando de profundaĵo por evitigi la enfalon; randmureto.

paraŝuto Z. Aparato por malplirapidigi la defalon de iu en aero.

*Parazito. 1 Tiu, kiu kvazaŭ profesie manĝas konstante ĉe fremda tablo. 2 Nenifaranto, kiu ekspluatas la laboron de aliaj. 3 Besto aŭ veg., kiu vivas sur alia estaĵo, sin nutrante per ĝiaj sukoj : visko estas ~0 de kverko k pulo de homo. ~1 (ntr). Vivi ~e je kostoj de aliaj.

parco Z. 1 ⊙ Nomo de ĉiu el la tri diinoj, kiuj ŝpinas, bobenas k tranĉas la fadenon de la homa vivo. 2 La personigita morto.

parcelo z. Parto de tero apartigita de tuta bieno. Dis~(ig)i. Dividi bienon en ~oin.

- *Pardoni (x). 1 Rezigni punon aŭ venĝon pro suferita ofendo aŭ maljustaĵo: ~i ion al iu; ~i iun; mi ne ~as, ke vi malobeis; ne~ebla krimo. Kp indducto 2 Toleri ion senkolere: ~u al mi, ke mi restis tiel longe Z; ~u min, ke mi nur aludas tion Z; ~u, ke mi ĝis nun ne respondis vian leteron Z; ~u, ĉu vi volas doni al mi la salujon ? ~o. Ago ~i: peti ~on de iu. ~ema. Inklina al ~o: ~emeco superas justecon Z.
- *Parenco. Samfamiliano: pli bona amiko inlima ol ~o malproksima Z; ~o per Adamo Z (treege malproksima, nur fantazia); personoj staranlaj en la sama linio de ~eco Z. Kp KUZO, GEPATROJ. ~a. 1 Apartenanta al la sama familio: ĉi tie la arboj ŝajnas ~aj al ni Z; ~aj rilatoj. 2 (f) Samdevena aŭ samkategoria: ~aj lingvoj, organizoj (Kp ANALOGA, NAJBARA, PROKSIMA).
- *Parentezo. 1 Signoj per kiuj oni apartigas de la kunteksto kompletigan aŭ klarigan frazon aŭ vorton. Kp квамро. 2 Frazo aŭ vorto tiele apartigita.
- *Parfumo. 1 Agrabla odoro. 2 Substanco, ordinare solvita en alkoholo k eliganta agrablan odoron. ~1 (tr). Agrable odorigi.
- *Pargeto. Luksa planko konsistanta el simetrie k varie kunmetitaj tabuletoj el